

A Fővárosi Ítéltábla a Satori és Lutter Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Satori Anna ügyvéd) által képviselt felperesnek - a Dr. Papp Bálint Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Papp Bálint ügyvéd) által képviselt I. rendű és II. rendű alperesek ellen, kölcsön visszafizetése iránt indított perében, a Fővárosi Törvényszék 2013. október 15. napján kelt 36.P.22.827/2011/18. sorszámú ítélete ellen, az I. rendű alperes részéről 19. és 24. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy a felperesnek 15 napon belül fizessen meg 50.000 (ötvenezer) forint + ÁFA másodfokú perköltséget, valamint az állam javára - külön felhívásra - 287.900 (kétszáznyolcvanhétezer-kilencszáz) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az I. rendű alperes 2007. április 24. napján a felperesi jogelőddel kölcsönszerződést kötött, melyben a felperesi jogelőd egy Peugeot 207 típusú gépjármű vásárlásához 4.125.742 forint kölcsönt nyújtott. A finanszírozás devizaneme svájci frankban volt meghatározva. Az I. rendű alperes a kölcsönszerződésben vállalta, hogy azt 120 hónap alatt fizeti vissza. A tartozás megfizetéséért a II. rendű alperes készfizető kezességet vállalt. A kölcsönszerződés aláírásával egyidejűleg a szerződő felek opciós adásvételi szerződést is kötöttek a perbeli gépjárműre, továbbá közöttük megbízási szerződés is létrejött, melyben az I. rendű alperes megbízta a felperesi jogelődöt, hogy nevében a tulajdonát képező személygépjárművet értékesítse és a hatóságnál eljárjon a gépjármű ideiglenes forgalomból történő kivonása miatt, ha

az I. rendű alperes a kölcsönszerződésben vállalt kötelezettségét a továbbiakban teljesíteni nem tudja. A felek a megbízási szerződésben megállapodtak az opciós adásvételi szerződés közös megegyezéssel való felbontásáról is. Az I. rendű alperes a kölcsönt visszafizetni nem tudta, melyről tájékoztatta a felperesi jogelődöt. A kölcsönszerződést a felperes 2008. december 20. napján felmondta, az alpereseknek megküldött értesítés szerint a fogyasztási hitelszerződés lezárásának összege 6.843.304 forint volt. A felperes a gépjárművet 1.650.000 forint vételáron értékesítette, melyet 2009. február 5. napján írt jóvá az I. rendű alperes javára.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság egyetemlegesen kötelezze az alpereseket 5.599.059 forint tőke és annak kamatainak megfizetésére. Részletes számítást csatolt a fennálló tartozás összegéről.

Az alperesek nem vonták kétségbe, hogy a felperesi jogelőddel 2007. április 24. napján a fent megjelölt szerződéseket kötötték. Az I. rendű alperes sérelmezte, hogy a felperes eljárásával megsértette együttműködési kötelezettségét, továbbá a jóhiszeműség és tisztességes magatartás előírásait, saját érdekét tartva szem előtt, visszaélve erőfölényével. Álláspontja szerint a kölcsönszerződés jóerkölcsbe ütközik, ezért semmis, ugyanis a felperes a kölcsön összegének másfélszeresét követeli vissza annak ellenére, hogy a kölcsön célját képező gépjárművet értékesítette. Szerinte az I. rendű alperes vagyoni viszonyának megromlása miatt a kölcsön visszafizetésére mindkét fél szempontjából elfogadható konstrukciót kellett volna a felperesnek kidolgoznia. Állította azt is, hogy a gépjárműnek az újra értékesítéskori piaci értéke 2.500.000 forint volt.

A II. rendű alperes egyetértett az I. rendű alperes által kifejtett állásponttal.

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg 15 napon belül a felperesnek 5.599.059 forintot és annak 2009. február 5. napjától a kifizetésig járó évi 24,72% mértékű kamatát, továbbá 539.100 forint perköltséget. Ítélete indokolásában megállapította, hogy a felperesi jogelőd és az I. rendű alperes között a Ptk. 523. § (1) bekezdése szerinti kölcsönszerződés jött létre, mely jóerkölcsbe nem ütközik, mivel a társadalmi értékítélet szerint elfogadott volt a hasonló feltételekkel kötött kölcsönszerződés. Így az I. rendű alperesnek a kölcsönszerződés semmisségére vonatkozó kifogását az elsőfokú bíróság alaptalannak találta. A Ptk. 205. § (3) bekezdésére figyelemmel megállapította azt is, hogy az általános szerződési feltételek a szerződés részévé váltak, ugyanis az I. rendű alperes aláírásával igazoltan elfogadta azok tartalmát. A perbeli általános szerződési feltételek nem tisztességtelenek, az abban írtak megfelelnek a Hpt. szerződéskötés idején hatályos rendelkezéseinek. Nem volt megállapítható az sem, hogy a felperes a részére előírt együttműködési kötelezettségének nem tett volna eleget. 2008. július 15-ét követően az alperesek fizetési kötelezettségüket nem teljesítették, így a tartozás rendezésére a szerződés lezárásán kívül egyéb lehetőség nem volt, tehát a felperes felmondási jogát jogszabálysértés nélkül gyakorolta 2008 decemberében. Felmondása megfelelt a Ptk. 321. § (1) bekezdésében, illetve a felek szerződésében foglaltaknak. A felperes a szerződés szerint elszámolta a fennálló

alperesi tartozás mértékét. Tekintettel arra, hogy a II. rendű alperes az I. rendű alperes tartozásáért készfizető kezességet vállalt, a Ptk. 272. § (1) bekezdése, 273. § (1) bekezdése, 274. § (2) bekezdés a) pontja alapján - az I. rendű alperessel egyetemlegesen - köteles a tartozás megfizetésére. Rámutatott az elsőfokú bíróság arra, hogy az alpereseknek előtörlesztésre nem volt lehetőségük, mivel 2008 augusztusától a szerződés szerinti törlesztő részleteket sem tudták fizetni.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. rendű alperes élt fellebbezéssel, melyben annak megváltoztatását, a keresetnek 3.599.059 forint vonatkozásában történő elutasítását, valamint a perköltség mérséklését kérte. Kérelme indokául arra hivatkozott, hogy 2008-ban tájékoztatta a felperest arról, hogy a megemelkedett törlesztő részleteket nem tudja tovább fizetni, kérve, hogy a kölcsöntartozást minél hamarabb és a lehető legkisebb anyagi veszteséggel zárják le. Nem vonta kétségbe, hogy a felperesi kimutatás alapján követelt összeget nem fizette meg. Megítélése szerint a felperesi eljárás - a szerződés felmondása - rendkívül méltánytalan, rosszhiszemű és a tisztességes, és a kölcsönös együttműködés elvével ellentétes magatartás volt. Hangsúlyozta, hogy több alkalommal próbálkoztak a kialakult helyzet megoldásával, fizetési készségüket is kifejezték egy meghatározott összeg erejéig. A jelen perben követelt összeg is arra utal, hogy a felperes az erőfölényével visszaélve, kizárólag saját érdekét szem előtt tartva járt el, megsértve a tisztességes magatartás és a jóerkölcs elvét. Előadta, hogy jelenleg is hajlandó 2.000.000 forint megfizetésére.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Kiemelte, hogy az I. rendű alperes maga is elismerte, hogy a kölcsönszerződésből eredő fizetési kötelezettségének nem tett eleget. Hangsúlyozta, hogy a gépjármű értékesítése körében mindent megtett annak érdekében, hogy arra vevőt találjon és az alperesi tartozást csökkentse.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 256/A. § f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az elsőfokú bíróság a releváns tényállást helyesen állapította meg, és az abból levont jogkövetkeztetése is helytálló, azzal a másodfokú bíróság is egyetért. A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel kiemeli, hogy a felperes a 2012. június 11. napján érkezett beadványában részletes kimutatást adott arról, hogy az alperesi befizetést milyen módon számolta el, ezzel szemben az alperesek ennek helyességét cáfoló kimutatást nem csatoltak. Az elsőfokú bíróság vizsgálta a kölcsönszerződés általános szerződési feltételeinek jelen jogvita szempontjából releváns rendelkezéseit, melyeket nem talált tisztességtelennek, a gépjármű értékesítésére pedig nem az opciós szerződés, hanem a felek között létrejött megbízási szerződés alapján került sor. Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság arra is, hogy az alpereseknek előtörlesztésre a kölcsönszerződés általános feltételei 13-14. pontjában foglaltak szerint lett volna lehetőségük. Tekintettel arra,

hogy az alperesek a havi fizetési kötelezettségüknek sem tudtak eleget tenni, részükről alappal nem merülhetett fel az előtörlesztés lehetősége sem. Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Nem látott lehetőséget az első fokú perköltség mérséklésére sem.

Az I. rendű alperes fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni a felperes fellebbezési eljárásban felmerült költségét, továbbá az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam javára, külön felhívásra [6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2)].

Budapest, 2014. május 29.

. Németh László s.k.

a tanács elnöke

. Molnár Ágnes s.k.. Merőtey Anikó s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:

ódi Zsuzsanna
tisztviselő